

אמור, תורה [למה וקרא] הבנתי וחייבת למדתי ושםוש עשתי, שאלו יהיה כל בני אנוש של העולם סופרים, לא יוכל לכתוב, ולא חסרו תלמידי מחקמתי אלא במקחול בעין, ואני מרבותי אלא כמי שישותה בהם. ולא היה אלא להזיק טוביה לרופויו יותר ממנה.

והיו שואלים מפניהם באוטו סנדל של יבום, עד שיצאה נשמטה ואמר טהור. ולא היה שם רבינו עקיבא. בשיצאה השbeta, מצא אותו רבינו עקיבא שמתה. קרע בגדו וشرط כל בשרו, ודם ירד ונמשך על זקנו. היה צוחה ובוכה. יצא החוצה ואמר: שמים שמים, אמרו לשפט וללבנה, שהאור שהיה מאיר יותר מהם היר נחשף.

אמר רבינו יהודה, בשעה שנשפתה הצדיק רוצח לצתת - שמחה, והצדיק בטוח במיתתו כדי לקבל שכרכו. זהו שכחוב וירא וירץ לקראתם, בשמחה לקבל פגיהם. מאיזה מקומות? מפתח ההאל, כמו שאמרנו. וישתחוו הארץ - אל השכינה.

רבי יוחנן פתח ואמר, (שרט) עד שיפותם היום ונסו האללים שב דמה לך דודי לצבי או לעפר האללים. עד שיפותם היום וגוי - זו אזהרה לאדם שעוזר בעולם הזיה שהוא כהרף עין. בא ראה מה בתוכך, (קהלת) ואלו היה אלף שנים פעמים וגוי. ביום המיתה כל מה שתיה, נחשב כיום אחר אצלך.

אמר רבינו שמואן, נשמטה של אדם מתה בו ואומרת עד שיפותם היום (ונסו האללים), ונסו האללים הרא הוא דכתיב, (איוב) כי צל ימינו עלי הארץ. בבקשה מך סוב דמה לך דודי לצבי וגוי.

דבר אחר עד שיפותם היום וגוי. אמר רבינו שמואן בן פזי, שיפותם היום (ונסו האללים), וידמה בעיניך כהרף עין בעודך בעולם הזיה. ונסו האללים הרא הוא דכתיב, (איוב) כי צל ימינו עלי הארץ. בבקשה מך סוב דמה לך דודי לצבי וגוי.

אמר אוריגנטא (ביבר זמרא) גמרית וחכמתא סברית ושמושא עבדית. דalgo יהוז כל בני אינשא דעתמא סופרים לא יכלין למכתב ולא חסרי תלמידי מחקמתי אלא בכוחלא בעינא ואני מרבותי אלא כמאן דשתי בינה. ולא היה, אלא למיון טיבותא לרבותי ימפר מניה.

ירחו שאלין מניה בההוא סנדלא דיבום עד דנפק נשטתיה ואמר טהור. ולא היה פמן רבינו עקיבא. בד נפק שבתא אשכחיה רבינו עקיבא דמית, בזע מאניה וגעריר כל בשירה ודרמא נחית ונגיד על דיקנאה. היה צוחה ובכى, נפק לברא ואמר, שמיא שמיא, אמרו לשמשא ולסיקרא דנהירזתא דהות נהיר יתר מנהזן הוא אתחשך. (דף צט ע"ב).

אמר רבינו יהודה בשעה שנשפתה הצדיק רוצח לאצאת שמחה והצדיק בטוח במיתתו כדי לקבל שכרו, הרא הוא דכתיב, וירא וירץ לקראתם. בשמחה, לקבל פניהם. מי זה מקום, מפתח ההאל בדקא אמרן. וישתחוו הארץ לגבי שכינה.

רבי יוחנן פתח ואמר, (שיר השירים ב) עד שיפותם היום ונסו האללים סוב דמה לך דודי לצבי או לעופר האללים. עד שיפותם היום וגוי. זו אזהרה לאדם שעוזר בעולם הזיה שהוא כהרף עין. פא חזי, מה כתיב, (קהלת) ואלו היה אלף שנים פעמים פעמים וגוי. ביום המיתה כל מה שמחה נחשב כיום אחד אצלך.

אמר רבינו שמואן נשמטה של אדם מתה בו ואומרת עד שיפותם היום (ונסו האללים) וידמה בעיניך כהרף עין בעודך בעולם הזיה. ונסו האללים הרא הוא דכתיב, (איוב) כי צל ימינו עלי הארץ. בבקשה מך סוב דמה לך דודי לצבי וגוי.

דבר אחר עד שיפותם היום וגוי. אמר רבינו שמואן בן פזי, שיפותם היום (ונסו האללים), וידמה בעיניך כהרף עין בעודך בעולם הזיה. ונסו האללים הרא הוא דכתיב, (איוב) כי צל ימינו עלי הארץ. בבקשה מך סוב דמה לך דודי לצבי וגוי.